

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: לייטנר	שם פרטי: אבי
---------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: לייטנר	בלועזית Leitner
שם פרטי איתו נולדתי: אדולף	בלועזית Adolf
עיר לידה: ווינה	בלועזית Vienna
שם פרטי ושם משפחה של האב: ברוך לייטנר	שם פרטי ושם נעורים של האם: דורה
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: ווינה	בלועזית Vienna
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ)	מקום מגורים בתקופת המלחמה: ווינה, קנדה
במידה והיית בגטו, ציין את שמו	בלועזית
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו מחנות אסירים בקנדה	בלועזית Prison camps in Canada
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:	תאריך השחרור:
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)	ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי	שנת עליה: 1947
	במידה ועלית באנייה, ציין את שמה

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

נולדתי בווינה בשנת 1924, היו לי שתי אחיות ואח קטן. אימא שלי לאחר שילדה אותי חלתה ולא ראיתי ולא הכרתי אותה מעולם. היו לי הורים חורגים היות ואבי עבד ולא יכול היה לטפל בנו. בגיל שש עברתי לבית יתומים יהודי ומי ששילם עבורי זו הקהילה היהודית. האחיות שלי גם היו בבית יתומים לבנות ואחי היה עם אבי. במשך שמונה שנים הייתי יוצא מבית היתומים החוצה ללמוד, הייתי בעולם החיצוני ובית היתומים היה רפורמי ולא הדוק לכן גדלתי בתנועת "השומר הצעיר". בחגים ובשבתות היינו הולכים לבית כנסת הגדול ושם היינו מתפללים וחוגגים את החגים עם האחיות שלי. היינו נפגשים בחגים ולפעמים גם בימי חול.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה ועד עלייתך ארצה:

הבריטים החליטו באפריל 1940 לעצור את כל הפליטים מגרמניה הנאצית שהם מעל גיל 16. יום אחד באה משטרה ולקחו אותי למחנה הסגר ליהודים וללא יהודים. בחודש יולי שלחו אותי לקנדה, הייתי שבעה חודשים בקנדה במחנה הסגר לאזרחים. כשנסענו מהעיר גלאזגו לקנדה, מחצית מאנשי האוניה היו שבויי מלחמה גרמנים והמחצית השניה אזרחים שרובם יהודים. למרות שנסענו יחד במשך 12 יום, לא אכלנו יחד עם השבויים ולא ישנו יחד איתם. בקנדה לקחו את השבויים למחנה של שבויי מלחמה ואותנו למחנה של אזרחים. הייתי במחנה נוער באנגליה מ-1941 עד 1947, עבדנו במכרות הפחם. חלק היו אזרחים שחויבו בגיוס וחלק היו פליטים ואנחנו הפליטים העדפנו ללכת למכרות פחם. אבא שלי מיד אחר פרוץ המלחמה נשלח למחנה ריכוז פוחבלט ושם הוא נהרג. מצאתי את הפרטים שלו ושם רשום ששלחו את העפר שלו לקהילה היהודית בווינה. אחי הקטן ניספה בסלובקיה הוא כתב מכתב בשנת 1941 לאחותי מארה"ב כשהוא היה בסלובקיה ואחרי המלחמה הוא הפסיק לכתוב מכתבים עד שהתברר שהוא ניספה. הייתי במחנה עבודה במרסיי כמה שבועות ואז בשנת 1947 עליתי לארץ ישראל.

נא ספרי/ על חיך בארץ

אני עליתי לארץ בשנת 1947, הייתי בקיבוץ והתגייסתי לחטיבת הראל בפלמ"ח. עליתי עם ויזה מזויפת לקיבוץ עין חורש לפני גיוס ומשם כאשר כבר הייתי בצבא הגעתי לקיבוץ יסעור. עבדתי כנהג והסעתי ילדים, הייתי נהג בבחירות בשנים 1955-1965 עבדתי באשדוד לפני שהוקם הנמל וגם אחרי. בשנות ה-50 נסעתי עם משאית מלאה בלבנים לרחוב סטלה מאריס, בו בנו שכונות לצבא הקבע. הכרתי את אשתי שרה בתנועה הקיבוצית, הייתי בן 47 והיא הייתה בת 43 וכבר היה לה בן. שרה נפטרה בשנת 1978 מהתקף לב. אחרי מלחמת ששת הימים רציתי לנסוע לארה"ב ובזמנו היתה חופשת רווקים לבני קיבוץ. הפלגתי באוניה במשך למעלה מחצי שנה ברחבי אירופה.

ראיון: שי אביטן

קיבוץ חוקוק, מאי 2013